

[Ole Bjørn Kraft.]

intet Land kunde unddrage sig Konsekvenserne af de Begivenheder, som de maatte erkende havde fundet Sted. Ja, ikke blot ramte det ærede Medlem sine Partifæller i andre Lande, han ramte i Virkeligheden ogsaa den højtærede Forsvarsminister. Hvis min Tale var uansvarlig Tale, i hvor meget højere Grad maatte det da ikke være uansvarlig Tale, at Landets Forsvarsminister Morgenen efter Valgdagen offentligt udtalte, at Faren for Krig i Verden, i Europa, var blevet betydelig øget efter det tyske Valg!

Men hele denne Betragtning er jo ogsaa uden nogen som helst Forbindelse med Virkeligheden. Skulde det virkelig være uansvarlig politisk Tale, at vi, naar vi behandler en Sag som denne, søger at redegøre for, hvorledes Udviklingen er i Europa, hvorledes Udsigterne er, og hvorledes de Begivenheder, som finder Sted, kan tænkes at indvirke paa vort Folks Holdning og paa selve den Sag, som vi i Øjeblikket drøfter og forhandler. Det er i Virkeligheden uden Mening at sige noget saadant.

Det er derimod uansvarligt at være blind for Kendsgerninger, som man ikke kan lade være med at se, hvis man vil se, at være døv for Røster, der lyder klart og utvetydigt til en fra mange Lande i Europa. Man følger ganske vist dermed en Linie, som det radikale Parti ogsaa tidligere har fulgt; ogsaa før 1914 var dette Parti længe blindt og døvt for de Kendsgerninger, som blev fremhævet for dem fra konservativ Side, lige saa haanligt afviste man den Gang de Farerøster, som vi rejste, indtil den Dag kom, da pludselig hele det Korthus, det uansvarlige Korthus, man havde bygget op, maatte bryde sammen, fordi Kendsgerningerne nu blev saa stærke, at ingen Dialektik kunde afvise dem eller holde Virkningerne borte fra vore Grænser.

Uansvarligt er det, naar Faren trækker op, ikke at ville se det; uansvarligt er det, hvis man ikke, naar man ser Faren, søger at advare. Disse Bemærkninger rammer naturligtvis i endnu højere Grad den Regering, der i dette Øjeblik har Hovedansvaret for dette Land, og det er ærligt talt forbavsende, at man ikke fra Regeringens Side har søgt paa nogen Maade at gøre Rede for den Opfattelse, Regeringen har af Situationen, ikke har søgt paa nogen Maade at tilbagevise eller udslutte det Billede, som jeg har søgt at tegne.

Den højtærede Forsvarsminister holdt en Tale, i hvilken der ikke var een Realitet. Den eneste Bemærkning, den højtærede

Forsvarsminister havde at gøre, var den flove Bemærkning, at Ufreden i Europa stammede jo fra de Konservative. Den højtærede Forsvarsminister modtog allerede i det Øjeblik, han sagde det, den berettigede Afbyrdelse, at det jo var Nationalsocialisterne i Tyskland og Kommunisterne, der her var Tale om. Forholdet er det, at det er det konservativt orienterede Centrum, der med Støtte af Socialdemokratiet søger at holde igen mod den Udvikling, som vi frygter. Men hørte jeg ret, var det virkelig den gamle socialdemokratiske Agitator, der talte saa haanende om de samfundsnedbrydende Partier overfor de Konservative, den gamle Ulv, yndefuldt formummet i Lammeklæder?

Der var dog et Tegn, der tydede paa, at man ikke inderst inde helt vilde afvise Berettigelsen af de Synspunkter, der var blevet gjort gældende. Naar man talte om Forholdet ved vor Sydgrænse, vilde dog selv Forsvarsministeren ikke afvise den Tanke, at der kunde blive Tale om; at her maatte dansk Statsmagt gøre sig gældende.

Forsvarsministeren bruger, saaledes som man er vant til fra socialdemokratiske Side, Udtrykket „Bander“ for dermed at ville tilkendegive, at der her er Tale om uorganiserede, løst sammenhængende Styrker. Jeg tror, det vil være en Vildførelse, hvis man vil fastholde den Opfattelse. Har det ikke gjort noget som helst Indtryk i de Kredse, der staar paa en anden Side end vor, at læse Beretningerne om, hvorledes det tyske Staalhjelmsforbund for ikke saa forfærdelig længe siden holdt sin store aarlige Parade i Koblenz, i det rømmede Rhinland, hvor 120 000 fuldt militært udstyrede Tilhængere af denne Bevægelse i Parademarch passerede forbi, medens 20 Flyvemaskiner i deres Besiddelse svirrede over de passerende — jeg har Lov til at sige: Troppeafdelinger?

Har det ikke gjort noget som helst Indtryk, at en af det tyske nationalsocialistiske Partis Førere, Greve Ernst Reventlow, i et Interview med den danske Journalist Franz von Jessen i „Nationaltidende“ utvetydigt har udtalt sig om det danske Grænsespørgsmaal paa en Maade, saa man kan forstaa, at indenfor dette Parti er man ikke tilfreds med den Ordning, som nu er gældende?

Men overfor de Bevægelser, som jeg her taler om, er det min Opfattelse, at det Forslag, som vi i Dag debatterer, vil være aldeles utilstrækkeligt. Hvis der paa en eller anden uforsvarlig Maade vil blive forsøgt et Kup, da vil man paa letsindig Maade